

arbejdede altfor langsomt. Naar man dernæst klager over, at det Skib, der nu sættes under Bygning, ikke vil være tidsvarende om 3 Aar, saa maa man jo komme til det Resultat, at det ialfsald sandsynligvis vil blive endnu mindre tidsvarende om 5 Aar. Jeg skal ved denne Leilighed tillige tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om, hvorvidt man med fuld Ret kan klage over Regjeringens og Værstets Stilling i denne Sag. Det tror jeg ikke, man kan. De Dplysninger, som Regjeringen har meddeelt os, hvilke findes opførte i Betænkningen under Nr. 37, og som gave det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) Anledning til at rette et Angreb paa Ministeriets Fremgangsmaade i denne Sag, tror jeg ikke med Grund kunne give Anledning til den Bedømmelse, som er fremkommen. Jeg skulde ikke have paataget mig nogensomhelst Art af Forvar for Ministeriet i denne Sag, hvis det ikke tillige strejfedes stærkt ind paa Spørgsmaalet om store og smaa Skibe. Som de Herrer ville se, har Regjeringen begyndt med at forlange af Værftet Tegning til et Skib, der kun skulde stifte 11½ Fod, et Skib, der tillige skulde være hurtigt og nogenlunde godt pantsret, og det er paa Grund af dette Udgangspunkt, at Sagen er bleven udsat saalænge. Men dette Udgangspunkt var efter Forhandlingerne ifjor fuldstændig berettiget, det var efter min Overbevisning mere end berettiget, Regjeringen var ligesom efter sin Stilling ifjor forpligtet til at søge at gaa den Vej. Det har imidlertid vist sig, at Værstets Teknikere ikke have været istand til at udføre den Tanke, som Regjeringen har forlangt af det. Jeg skal ikke gaa ind paa en Bedømmelse af, hvorvidt denne Tanke kan udføres eller ikke; men det er vist, at det er paa Grund af Forhandlingerne, der have fundet Sted imellem Ministeriet og Værftet, for at bringe Dybgaaendet til at være saa lidet som muligt, at det har taget saa lang Tid, som det har, inden det er kommet til noget Resultat i Henseende til det Skib, man nu vil bygge, og

derover kan i alt Fald Folkethinget ikke beklage sig. Og hvad Værftet angaar, da maa jeg, ligesom andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet i den Henseende, sige, at jeg har faaet det Indtryk, at Værftet har gjort, hvad det kunde, for at skaffe os gode Pantserfibe. Det er meget muligt, at der for de Summer, her ere bevilgede, kunde være skaffet bedre Skibe end „Lindormen“ og „Gorm“; jeg tør ikke udtale Noget derom, men jeg tror, at der fra Værstets Side er gjort Alt, hvad det med de forhaandenværende Kræfter kunde gjøre, og jeg tror tillige, at den Bedømmelse, der er udtalt om disse Skibe, specielt om „Lindormen“, er i allerhøieste Grad overdreven. Baade det og „Gorm“ ville nok vise sig at være ret gode Skibe, og man maa huffe paa, at det er de første Skibe, som ere byggede her paa Værftet, efterat man var gaaet over til en hel anden Art af Skibskonstruktion, fra Træffibsbuiggeri til Jernffibsbuiggeri og samtidig dermed til Pantserffibsbuiggeri. Naar dette tages i Betragtning, saa antager jeg, at de høirostede Klager over Værftet og de stærke Udtryk over den ulykkelige „Lindorm“ ville vise sig at være saa overdrevne, at der paa Grund af dem ikke bør tages nogen Beslutning her paa Finantsloven. — Jeg skal endnu til Slutning tilraade det høie Thing ikke at vedtage Forslaget under Nr. 27. Udvalgets Flertal tror bestandig, at det vilde være en stor Feil, om vi uden Nødvendighed opgave de gode Træffibe, hvoraf vi ere i Besiddelse. Vi vide jo ret vel, at disse Træffibe i mange Tilfælde ikke kunne være os til nogen Nytte, men paa den anden Side se vi ikke rettere, end at det endog under Krigsforhold tidt kan være af stor Betydning, at vi ere i Besiddelse af dem; tillige ere de tjenlige som Dvælsesmateriel og tjenlige til at beskytte den danske Handels Interesser i fremmede Farvande. — Jeg tror, at det vilde være meget urigtigt, om man vilde tvinge Regjeringen til at opbygge et saa godt Skib som Fregatten „Sjælland“.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved: